

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentarius in VIII libr. philosophicorum Arist.
exceptus a Michael Schweizer, mon. Salemitani professo -
Cod. Ettenheim-Münster 359**

Specius, Johannes

[S.I.], 1596

Caput Nonum

[urn:nbn:de:bsz:31-132384](#)

Obiectio

Solutio.

& ex caatus i car finali no efficitur. Si dicit
cam tantummodo ex car finali post ex nobis dom
maior & glenplas ex ej. no posse ex mediu tam
posse: respectu viae. & deh uigil loquens
tunc huius car finalis ex nobis in omnibus: cuius
ipso & efficiens effigie alijs & dignissimis fine
glenplas deo: tunc medium invenit. &
Ex p car finali demonstrat efficiens quod
totius istius potest ut cum eodem dabo: in 2 post
domini. Hinc ergo maior sit car finalis si
ex mediu tam omnibus neganda utrū simpt & posse
loquendo.

Caput Xxviii.

Hoc ultime cap. solvit altera q' p'no f'p'z i cap.
positam id quomodo ut p'p'c'f' sint necu' n
cefritatez h'c' z p'p'c' f'p'nt quare altera q' p'
p'p'c' d'cta ut solem oriri. Altera ex supp'z
tice ut equum h'c' alat si uolare potest sic in 2
naturis uerum est modum corrupti quoniam
e' facti ex uia & animali & accipi e' animal
h'c' omnis. Dicimus e' simpt necu' secundu'z
ex suppositione id si debet midere. Quoniam

alib. ut pater vnu' recitatz res naates sit: non dicit Quashi. 99
vnu' h[ab]et recito anterioris dentes auti
ores recitale finib[us] & ex p[ro]le maa an n[on] ex
recitale suppositiis & ex p[ro]le finib[us] fia s[ecundu]m: debe
p[ro]le p[er]tinet dividere cibum. C[on]u[er]satione p[ro]l. dicit p[ro]t[er]o Responso.
non dicat recitalem q[ui]de; e[st] a maa in maa
q[ui]d est finire recitale a fine; q[ui]d alij se ex
ultimis dicitur. Recitale e[st] a maa sic nec recitale
est a fine; Ut donec q[ui]dem talis est q[ui]a ta,
lens et maa tam[en] ad h[ab]it[us] talis est maa q[ui]
ad tales finem e[st] alijs ad occultandum & ad de
pendentia a nos iij ex p[ro]l[ib]. Et p[ro]t[er]o forma recito
dura q[ui]a es forma e[st] ferrea in e[st] a ferre
la ad suu[er]endam e[st] ordinata porro recitale
arum utraq[ue] ad p[ro]fessum spectat magis n[on] re,
stab finis qua maa probat q[ui]a ad h[ab]it[us] caa
recitale in maa forma e[st] & finib[us]: In manu
ferre u[er]o donec forma; si forma e[st]
et maa utq[ue] rapides ligna u[er]o in cibaria fine,
q[ui]d latine sunt a negare conclusionib[us] ad principioru[m] negacionem
les p[ro]cedit: Et p[ro]t[er]o forma non erit nisi forma sit; & si ipsa
e[st] forma erit; u[er]o si forma e[st] ipsa est. De Non De Monstris vi
pro p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e u[er]o q[ui]a q[ui]p[er] ac p[ro]spice docet col. de Toleham.
2do p[ro]p[ter]e: p[er] 13.